

Mange, da Sagen paany var til Behandling her i Mæret 1885. Forhandlingerne i Rigsdagstidenden bære tydelige Vidnesbyrd herom. Sagen gik imidlertid igjennem ved Landstingets Votering, idet man var overbevist om, at Landstinget dog ikke derved vilde være kommet til at sige sit sidste Ord i Sagen. Men nu ere jo dog under den uregelmæssige Forfatningstilstand, hvori vi nu ere komne ind, Forholdene væsentlig forandrede. Vi have jo set, hvorledes Regjeringen i Nar har paabegyndt nogle ganske vist mindre Befæstningsanlæg, støttende sig til, at Landstinget i Fjor under Behandlingen af Fjantslovforslaget erklærede sig villigt til at stemme for de Udgifter, som dertil vilde være fornødne, uden at Folkethinget derimod har givet sit Minde til disse Anlægs Udførelse. — Hvorledes kan man da — det forekommer mig, at Udvalgets Mindretal virkelig med god Grund har kunnet opfaste dette Spørgsmaal — have nogen Sikkerhed for, at Regjeringen ikke vil tillægge Landstingets Votum i denne Sag en lignende Betydning, og hvorledes skal Landstinget, dersom Regjeringen skal beslutte sig til at udføre Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de voteres af Landstinget, kunne underdrage sig Ansvaret for væsentligt at have bidraget til, at dette sker. Det forekommer mig derfor ikke, at Udvalgets Flertal har Ret, naar det synes at mene, at Landstingets Votum nu maa være givet saa om trent ved den Maade, hvorpaa det tidligere har stillet sig til Sagen. Det forekommer mig tværtimod, at det vilde være i god Overensstemmelse netop med den Maade, hvorpaa det tidligere har stillet sig til Sagen, om det nu vilde nægte at fremme den, og jeg tror, at det i Virkeligheden vilde gjøre Ministeriet en sand Tjeneste, hvis det kunde formaa det til, i alt Fald for Tiden, at lægge denne Sag til Side og ikke fortjære paa en Vej, der af Mange anses som i høj Grad betænkkelig. Jeg skal derfor tillade mig at stemme mod Lovforslaget.

Krigsministeren (Wahnsjøn): Efter den temmelig udførlige Betænkning og de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører, finder jeg ikke Anledning til nærmere at gaa ind paa Detaillerne af Lovforslaget, navnlig da det heller ikke er dem, hvormod Diskussionen efterhaanden væsentlig er kommet til at dreie sig. Jeg skal i den Henseende kun udtale min Paaastjønelse af den Tilslutning, som Forslaget har fundet hos Udvalgets Flertal, hvilket i Øvrigt ikke er Andet, end hvad jeg ventede. Jeg skal derimod omtale nogle Bemærkninger, der

bleve gjorte af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen), som jo er et af Udvalgets Medlemmer, og om hvis Udtalelser jeg kan antage, at de repræsentere Mindretallets Stilling, ligesom de jo ogsaa i det Væsentlige falde sammen med, hvad der er udtalt i Mindretallets Betænkning. Det ærede Medlem begyndte med at beklage sig over, at jeg havde udtalt, at det skulde være til Skade for Forsvarssagen, at man havde trukket den ind i det politiske Rjævl. Jeg maa dertil sige, at det er virkelig min Opfattelse, baade at det er slet, og at det selvfølgelig er til stor Skade for Forsvarssagen. Det er jo et Punkt, som jeg er vis paa, at vore Modstandere, og de, der staa paa samme Side som Regjeringen, vanskeligt nogenstunde vilde blive enige om — det indrømmer jeg — men jeg kan virkelig ikke se rettere, end at det forholder sig, som jeg har anført. Uden nærmere at komme ind derpaa vil jeg i saa Henseende blot henvise til et Par Momenter. Jeg vil saaledes henvise til den Maade, hvorpaa Forsvarssagen er bleven behandlet i Folkethinget, hvorledes man der stadig har undladt at behandle den saglig; det vil sige, man har vel enkelte Gange givet den en vis kritisk Behandling, men uden at have det Allermindste at sætte i Stedet for det man kritiserede. Andre Gange har man ligefrem afvist Forsvarslovsforslagene af rent politiske Grunde, idet man har sagt, at man ikke forhandler med denne Regjering. Jeg skal dernæst henvise til, hvorledes Forsvarssagen er bleven behandlet omkring i Landet, hvad man ser i Pressen, hvorledes den der virkelig benyttes i overordentlig vid Udstrækning til politisk Agitation. Jeg kan saa meget sigrere sige det, som jeg selv paa en vis Maade har været Gjenstand for en meget betydelig politisk Agitation, baseret paa Kjøbenhavns Befæstning. Det kan ikke være ubekjendt for de Herrer, at jeg i den Periode, der gik forud for Valgene — eller det ligger længere tilbage — i Fjor Sommer, da det blev bekjendt, at jeg vilde stille mig til Valg, har været Gjenstand for meget betydelig Angreb baseret paa Kjøbenhavns Befæstning og paa Forsvarssagen i det Hele. Jeg tror derfor at kunne sige, at disse Foranstaltninger i Stedet for at blive behandlede saglig og virkelig undersøgte, ere trukne ind i det politiske Rjævl, jeg ser ikke rettere. Naar man har sagt, at det er Regjeringen, der har gjort det ved at forhindre andre Mænd fra at træde til, saa er det saa ofte blevet svaret Regjeringens ærede Modstandere, at naar de ere blevene forhindrede i at træde til, saa er det deres egen Skyld, fordi